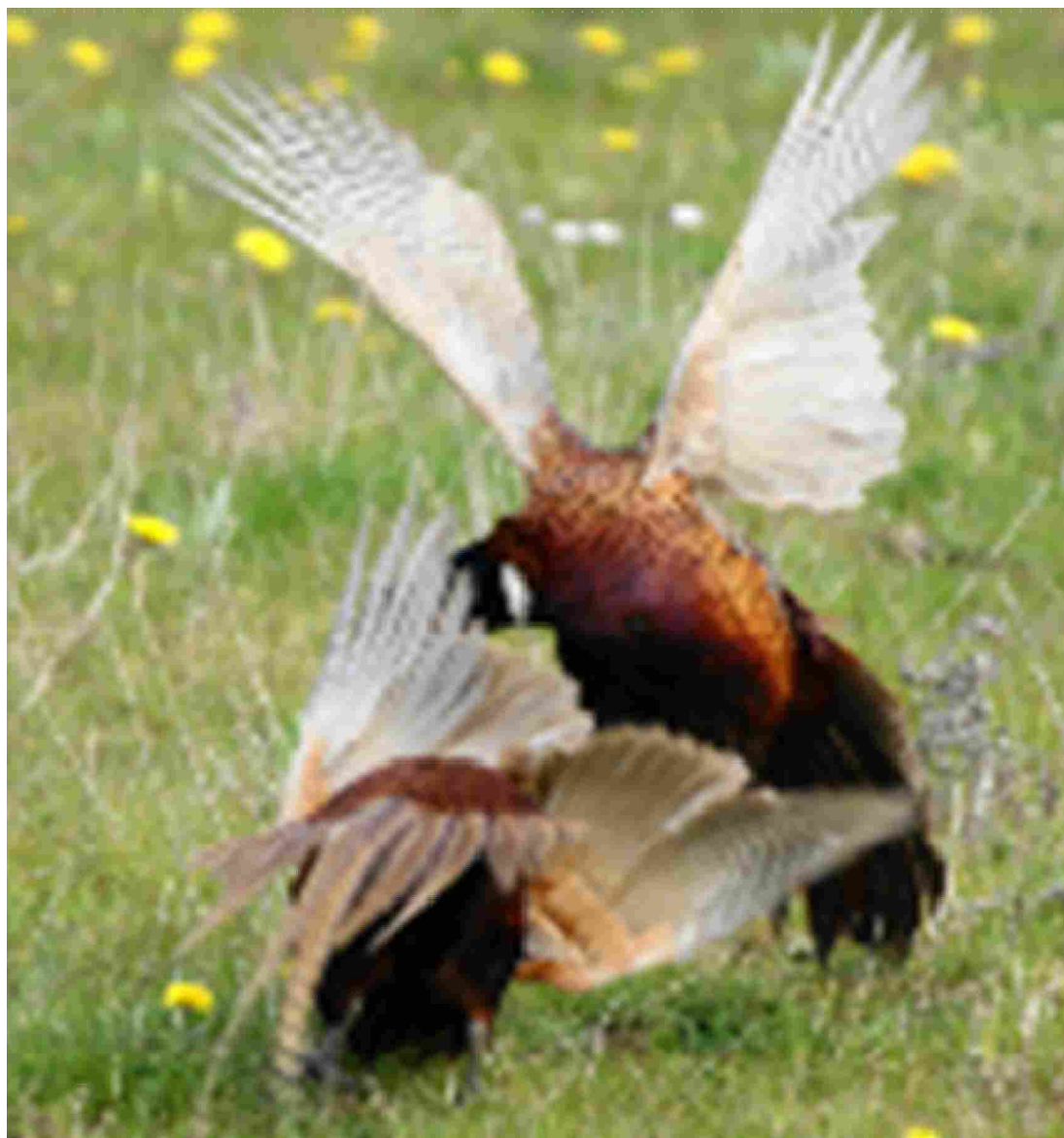

Spotvogel

BOEREN TRAPPEN IN EEN DROL, MUTEREND VIRUS SLAAT OP HOL!

VOGELGRIEP 2014: SPOTGOEDKOPE LEUGENS IN DOORZICHTIGE JASJES

Spotvogel

Spotgoedkope leugens IN DOORZICHTIGE jasjes

De boerse teloorgang van een zogenaamde Kenniseconomie

“NA ONS DE STRONTVLOED EN DE VIRALE DOOD”

EN DE DADER IS

Op zondag 16 november 2014 was het weer eens raak.

In een hermetisch dichte pluimveestal midden in het melkveehoudermekka Groene Hart bleek Vogelgriep H5N8 uitgebroken te zijn. Meteen werden ook al de veroorzakers zonder enige vorm van proces in de beklagdenbank getrapt: "Wilde watervogels!"

Daarna volgden de ontwikkelingen elkaar in snel tempo op. Er werd een Wintertaling uit de lucht geschoten die met dezelfde unieke mutant van Aviare influenza besmet bleek.

Niet in het Groene Hart weliswaar, maar zo'n 700 kilometer oostelijker op het Noord Duitse eiland Rügen, waar in januari 2006 Nederlandse kalkoen- en kippenboeren al voor een viraal H5N7-vogelkerkhof zorgden! H5N8 op Rügen zou dus op zijn minst tot deskundig nadenken moeten stemmen!

Echter: terwijl er bij Kampen onverhoeds twee pluimveebedrijven viraal alarm sloegen en geruimd werden, gonsde het door ons land: "zie je wel, weer vlak bij water". En de volledig uit de lucht gegrepen conclusie stond dus al vast: "wilde watervogels!"

Niemand stond er bij stil dat deze klinkklare onzin al in februari/maart 2003 bij elkaar werd gefantaseerd door de Valleise ouderlingen Jan Wolleswinkel en Wien van den Brink en door de gereformeerde Hoekse Waardse boerse minister Cees Veerman tot wettig bewijs was geproclameerd.

Daar werd ook helemaal niet over nagedacht, want sinds we in een Kenniseconomie heten te leven is het gezonde verstand afgeschapt en de stompzinnige kretologie tot wet verheven. Jawel, het intellectuele beschavingsniveau van dit land is rijp voor weer een kakelend vers VVD/CDA kabinet!

De volgende "uitbraken" waren vreemd genoeg niet in het Kampens – Elburgse deel van de Biblebelt maar in het al even zwartgekouste Ter Aar. Weer een hermetisch dichte stal en dus weer duidelijk werk van wilde watervogels. Want die schijnen ineens de sleutel tot alle pluimveestallen op zak te hebben.

Terwijl er nog altijd geen spoor van bewijs voor alle aantijgingen was en een in Utrecht gepromoveerde jonge doctor op de 18^e november aantoonde, dat Aviare influenza als onschuldig laag pathogeen virus in alle watervogels aanwezig is en zich alleen IN PLUIMVEESTALLEN muteert tot een toxische variant, startten zowel het Nederlands Instituut voor Oecologisch Onderzoek NIOO als de hoog pathogeen besmette Erasmusvakgroep van charlatanviroloog Ab Osterhaus met de jacht op het virus onder wilde watervogels.

Osterhaus moest beter weten, want zijn vakgroep zocht tien jaar geleden tevergeefs onder duizenden dode eenden naar evidentie voor de boude beweringen dat wilde vogels hoog pathogene smetstof zouden overbrengen op in stallen gehouden pluimvee. Maar wat wil je: er zijn weer bakken met geld te verdienen aan onzinonderzoek en waarheid manipulatie!

Dus ziedaar. Kort nadat er een volgende "uitbraak" was gemeld in opnieuw een hermetisch dichte kippenschuur bij Zoeterwoude en alle boeren in ons land de wilde watervogels al op het schandblok aan het offeren waren, "bewees" Osterhaus' vazal Foucher dat er bij Kamerik maar liefst twee smientenkeutels waren gevonden waarin H5N8 aanwezig was.

Bewijs geleverd: Smienten veroorzaken vogelgriep!

Nou vergeet dat maar!

Al moet het de laatste actie zijn van Spotvogel, maar deze loepzuivere doch inktzwarte karaktermoord op het fatsoen, de wetenschap en onze inheemse fauna zal gestopt en op het schavot gebracht worden.

Want fakewetenschappers die zich voor louche agro-karretjes laten spannen voor een handvol naar mest stinkende pecunia's, horen niet thuis in een echte Kenniseconomie.

De toon is dus gezet, de wapens zijn geslepen en in Wageningen rekende een grote groep plichtbewuste professoren vandaag af met de directeur van het dubieuze-adviezen-inkoopbureau Alterra. Ook al zo'n product van snel geld verdienen met weinig hersens en een minimum aan kennis.

Die beschamende schandvlekwerkgever heeft uw verslaggever dan ook al op 30 november 2005 uit eigener beweging de rug toegekeerd.

Kotsend!

Met Osterhaus en Foucher gaan wij na Sinterklaas nog wel een paar mud zelf geogoste appelbeignette-reinnetten schillen.

Men was, is en blijft gewaarschuwd!

Winterresidentie: 4 december 2014

Inhoud

Hoofdstuk 1. Wie niet horen wil.....!

Hoofdstuk 2. Hink, stap, sprong....., de vreemde reizen van een kreupele ziekmaker.

Hoofdstuk 3. Kootwijkerbroek: een ruiming teveel.

Hoofdstuk 4. Kamerikse shit. Hoe ver kan een Kenniseconomie zinken?

Hoofdstuk 5. Niet ten koste van alles!

Hoofdstuk 6. De virale keuken van de intensieve veehouderij.

Hoofdstuk 7. Mest: een viraal-bacterieel explosief goedje.

Hoofdstuk 8. Onze fauna als onschuldig kind van een boerse rekening

Hoofdstuk 1. Wie niet horen wil.....!

Het zat er al vanaf de beginne aan te komen. Op volstrekt onduidelijke wijze tot stand gebrachte besmettingen met Aviare influenza in het Groene Hart worden aangegrepen om wilde watervogels ervan te beschuldigen dat zij onze pluimveesector ziek maken.

Die indianenverhalen vinden hun oorsprong in het voorjaar van 2003, toen pluimveevakbondvoorzitter Wolleswinkel en varkensboerkamerlid Wien van den Brink glashard beweerden dat zij met eigen ogen hadden gezien, dat overvliegende wilde eenden met hun droppings de kippen van boer Schimmel in Scherpenzeel hadden besmet.

Wolleswinkel woonde in Renswoude en Wien in Putten, maar beiden hadden kennelijk hun hangplek ergens halverwege in de Gelderse Vallei. En LNV minister en boer Cees Veerman geloofde deze onzin en zorgde ervoor dat zijn ambtenaren die idiotie wereldwijd verspreidden. Want al een paar dagen later kraamde men tot in Thailand en Laos diezelfde klinkklare bullshit na.

Dat weet Spotvogel allemaal zo precies omdat hij destijds de ontwikkelingen rond de vogelgriep van dag tot dag volgde en optekende. Zodat al gauw duidelijk werd, dat het om een ordinaire ijskoude sanering van onwelgevallige segmenten in de pluimveehouderij ging. Toen moesten de vrijlopers het ontgelden, want men maakte nog de grootste winsten met die erbarmelijke A4-kooihennen.

Het werd dan ook pijnlijk duidelijk dat niet eenden maar LNV-ambtenaren het virus verspreidden en al na een paar dagen slaagde uw verslaggever er in om naadloos de locaties van de volgende verdenkingen en uitbraken te voorspellen. Meestal verdenkingen, die direct "uit voorzorg" werden geruimd. De slachtoffers stonden in de kou en moeten doorgaans nu hun eerste cent schadeloosstelling nog krijgen.

Zoals Ben Jansen van de Zwaanheuvelstraat bij Leeuwen, die winkelend in de Aldi van dorpsgenoten moest horen dat men zijn vrijloophennen aan het vergassen was. Ik sprak hem onlangs nog maar een cent compensatie heeft hij nooit ontvangen. En met hem talloze anderen.

Nu zijn dus pluimveestallenhouders in het Groene Hart de gebeten hond, want daar is de overheid immers allerlei snode plannen aan het uitbroeden. Bovendien komt de jacht teveel in negatieve zin in beeld dus moeten de wilde watervogels het maar weer eens ontgelden.

Als afleidingsmanoeuvre zorgde men voor onverhoedse en onverklaarbare besmetting van twee bedrijven in Kamperveen, want dat is immers ook een waterrijke omgeving met veel vogels. Men vergat in de ambtelijke ijver dat op deze manier het verspreidingsverloop van de ziekte wel erg zou gaan afwijken van dat in 2003.

Jammer genoeg promoveerde er al in de week na de "uitbraak" bij Hekendorp in het nabijgelegen Utrecht een dame op een proefschrift waarin zij aantoonde dat wilde watervogels niks van doen hebben met de vogelgriep in hermetisch dichte pluimveestallen en dat de hoog pathogene virussen juist ontstaan en gedijen in dat verderfelijke stallenmilieu.

Omdat een op Rügen (ruim 700 km van Hekendorp) uit de lucht geschoten wintertaling besmet bleek te zijn met hoog pathogeen virus, probeerde men aanvankelijk zelfs om die soort de verspreiding vanuit Zuidoost Azië in de zwemvliezen te wrijven. Gezien de verspreiding en trekroutes van deze

talingsoort is dit een avifaunistisch -geografische onmogelijkheid.

De nabijheid van een virologisch lab en meerdere intensieve pluimveehouderijen met grootscheepse mestdumping op de akkers van Umanz en Wittow zijn daarentegen potentiële besmettingshaarden die veel meer voor de hand liggen. Ten slotte ontstond daar in januari 2008 de hoog pathogene AI-mutant H5N7!

Er volgde dus een patstelling, want het rechtstreeks inschakelen van de destijds als geldwolf ontmaskerde Erasmus viroloog Ab Osterhaus zou zeker kunnen rekenen op heftig tegenonderzoek. Want monetaire jakhalzen jagen immers op de grote pecunia's achter onderzoeksopdrachten die voortvloeien uit zogenaamde uitbraken. Microscopische ziektekiemen laten hen Siberisch.

Dus hoewel deze hard werkende Rotterdamse vakgroepmanager tien jaar geleden duizenden watervogelkadavers onderzocht en niets noemenswaardigs kon vinden, toverde hij plompverloren doctor Ron Foucher tevoorschijn, die tegen niet te mals honorarium dit probleem wel even zou oplossen.

Foucher getuigt er in zijn fotoboek van dat hij goed bekend moet zijn op Rügen. Maar Spotvogel kan niet zeggen dat dit hem erg geruststelde. Dit omdat het eiland namelijk maar op een steenworp afstand ligt vanaf de plaats waarvandaan men destijds met V1 en V2 injecties de Engelse griep te lijf ging: Spandowerhagen!

Vanuit zijn Katendrechtse leunstoel regisseerde Osterhaus met strakke hand deze vet betaalde Haagse opdracht die hem in herinnering bracht, dat hij op weg van Hekendorp naar Amsterdam ter hoogte van Kamerik een groep smienten had gezien. Die komen daar namelijk iedere winter en overnachten op de zandplas de Zwaan tussen Kamerik en Kockengen. VÉR van Hekendorp en nog veel verder van Zoeterwoude, Ter Aar en Kamperveen!

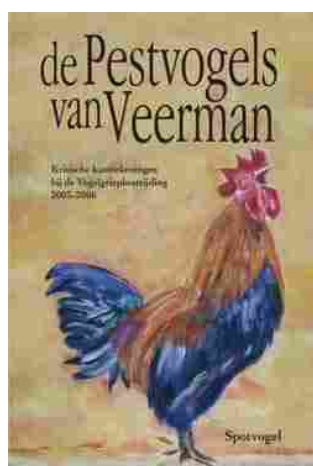
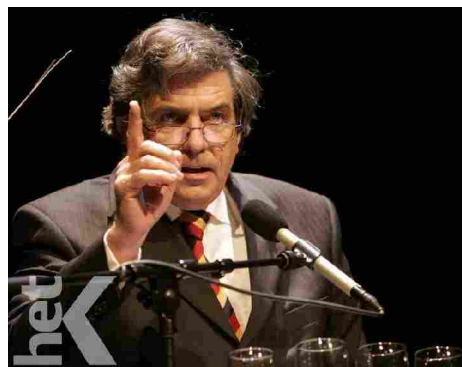
Maar met dat soort futilliteiten houdt de duurste goedkooponderzoekspecialist van het westelijk halfmond zich niet onledig.

Dus terwijl hij nog een shot nam en Foucher twee keutels uit een weiland bij de Kanis peuterde, bazelde men in de Hilversumse studio alweer over wilde eenden die het virus de stallen in gesleept zouden hebben. Op klompen en kuitlaarzen zeker?

In Spotvogels dossiers uit 2006 en 2008 wordt dit soort doorzichtige ellende minutieus uit de doeken gedaan en voorzien van een dringende waarschuwing voor de toekomst.

Daarom zorgde men er 'van bovenaf' voor dat niemand die boeken te zien kreeg.

Ik ga dan ook nooit meer in zee met een uitgeverij die de vrijheid van het woord niet respecteert!

Hoofdstuk 2: Hink, stap, sprong.....

De vreemde reizen van een kreupele ziekmaker

Op de dag des heren zondag 16 november 2014 werd zoals we zagen de Godvrezende goegemeente van Oudewater en Haastrecht opgeschrikt door een helse onheilstijding. Op een van de tien pluimveebedrijven in deze melkveehouderregio bleek vogelgriep te zijn uitgebroken. In Hekendorp.

Vijf dagen later, op 21 november, sloeg de virale hand des heren opnieuw toe. Ditmaal bleek de hemelse keuze gevallen te zijn op een gans ander deel van onze Biblebelt, namelijk een pluimveebedrijf bij Kamperveen. Dit leidde subiet tot de meest wilde verdachtmakingen, die van meet af aan als vaststaande wetmatigheid de wereld in werden gebazuind.

Want nog diezelfde avond verscheen de voorzitter van de Nederlandse Vakbond van Puimveehouders Gert Jan Oplaat in Nieuwsuur en stak meteen van wal met de meest ongehoorde vuilspuiterij die men zich maar kan voorstellen. Ach ja, afkomst verloochent zich zelden!

Hoe Mariëlle Tweebeeke ook probeerde om met genuanceerde tegenwerpingen de onzinnige woordenbrij van deze Tukkers-Achterhoekse randdebiel te kalmeren, heel ons volk moest en zou weten dat wilde vogels de daders waren. En dat de staatssecretaresse zijn pluimvee-misbruikende achterban in de kou liet staan.

Het zou daarbij goed zijn geweest als de natie meteen het ware gezicht van deze leugenachtige melkveehoudende kippenboer in beeld had kunnen krijgen. Want als het hem zo uitkomt dan voert Gert Jan voor de bühne de meest bizarre toneelstukjes op. Desnoods vergezeld van zijn wederhelft.

Inmiddels was er bij Kamperveen een tweede bedrijf besmet bevonden en dat bleken de burens te zijn van een in 2001 op verdenking van Mkv geruimde melkveehouderij. Dat was dus het moment waarop er bij Spotvogel een hele legbatterij belletjes begon te rinkelen en alle seinen op rood sprongen. Meteen dacht hij dan ook aan de volgende zet van de machten en krachten achter het virus: Kootwijkerbroek. En aldus geschiedde!

Terwijl Oplaat de dure publieke zendtijd vol zwetste met in feite strafbare insinuaties, was Dijkma in alle stilte al in het Groene Hart en de Randmeren bezig met een speurtocht naar het gemene virus. Maar hoe zij ook zocht en rechercheerde, afgezien van schitterende landschappen, prachtige vogels, wat ganzen- en eendenkeutels en vooral veel zwanendrollen was er niks verontrustends te vinden.

Dat deze Twentse bewindsvrouw de zaken heel wat doortastender aanpakt dan destijds de Goudswaardse akkerboer Veerman moge blijken uit het feit, dat zij met blote handen een heuse Hollandse nieuwe wist te bemachtigen. En getrouw aan haar statuur, deze kortstondig duurzame vangst direct inlijfde. Daar kan Oplaat een Achterhoeks beekgrondelpuntje aan zuigen!

Sharon was nog maar nauwelijks doende met afmeren langs de geïmproviseerde steiger van zwanendrifter Piet Oostveen aan de Dubbele Wiericke onder Hekendorp, toen ze in haar oortje al kond kreeg van de volgende uitbraak. In Ter Aar of all places!

Zonder zich een moment te bedenken gooide deze manhaftige bestuurder de Mercury fullspeed achteruit en ging met wapperend kapsel haar sextant achterna. Korte tijd later passeerde het beladen smaldeel zodoende via de Weijpoortse Vliet een volkomen misplaatste megastal, waarvan de staatssecretaris zich onmiddellijk afvroeg of zij in haar grote ijver de feiten niet al gepasseerd was.

Het viel haar namelijk meteen op dat er overal zoveel knobbelzwanen in de landerijen liepen. En hoewel er al sinds september geen mest meer mocht worden uitgereden merkte zij ook op, dat er op veel plaatsen een penetrante geur over het landschap hing.

‘Eureka’, lachte ze in haar vuistje, ‘het komt natuurlijk niet door eendenkeutels maar door die agrarische fecaliën! Maar hoe zit dat dan in elkaar?’

Om dat te onderzoeken heeft ze eigenlijk Spotvogels hulp nodig, zoals snel zou blijken!

Hoofdstuk 3. KOOTWIJKERBROEK: EEN RUIMING TEVEEL!

Mijn vooronderstelling op 21 november dat het niet lang zou duren voordat men in Den Haag Kootwijkerbroek weer uit de afgezaagde ambtelijke trukendoos zou goochelen, werd sneller bewaarheid dan ik me had durven voorstellen.

Want al 's anderdaags meldde het nieuws dat er weliswaar in de Gelderse Vallei geen sprake was van virale besmetting, maar dat men daar zekerheidshalve enkele eendenfarms preventief zou ruimen. Niet bij Putten, Ermelo of Harderwijk aan het ultieme noordelijke uiteinde van de Vallei, maar daar middenin. In Kootwijkerbroek om precies te zijn!

Een onnadenkende vrachtwagenchauffeur was namelijk na bezoek aan een verdacht bedrijf in Kamperveen ook nog even in Kootwijkerbroek langs gegaan en zou daar dus mogelijk het vermoedelijk in Kamperveen aanwezige virus kunnen hebben afgeleverd. Knap hoe het LNV-segment binnen EZ letterlijk alles onder controle houdt. Behalve het virus zelf!

Dit voorval deed me direct terugdenken aan 2003, toen veel pluimveebedrijven botweg werden geruimd vanwege de vaak onachtzaam losse contactstructuur op het platteland. Het wil er bij de sector kennelijk maar niet in dat men 365 dagen per jaar en 24 uur per etmaal bezig is om een scherp gestelde tijdbom aan de eigen boezem geklemd te houden. Dat kan alleen maar goed blijven gaan als er zo behoedzaam mogelijk mee wordt omgesprongen!

Naarmate er meer wordt geroerd, gehutseld en gerotzoid met en rondom pluimvee, er met enorme aantallen kadavers van hot naar her wordt gesleept en last but not least de mest uit verdachte of besmette stallen in de buitenlucht wordt gebracht en getransporteerd, vergroot men zelf de kans op ontstaan en verspreiden van gevaarlijke mutanten.

Omdat virus voor normale stervelingen onzichtbaar is en het aantonen en naar toxiciteit determineren en classificeren ervan tijd kost, kan men bij ruiming onmogelijk in het oog houden in welke mate er verwaaiing of versleping plaats vindt.

Pluimvee kan men namelijk wél met CO₂ om het leven brengen, maar voor massamoord op zwaar toxische virale mutatievormen zal men toch beter beslagen ten ijs moeten komen. Of juist gezegd: er voor moeten zorgen dat lage temperaturen worden vermeden. Stallen kunnen dus beter met een heteluchtkanon dan met een koelinstallatie geruimd en gereinigd worden.

Het is bij die onnodige ruiming van de Kootwijkerbroekse eendenfarms rustig gebleven. Blokkades en politieterror bleven uit zodat de toestanden van 2001 zich niet herhaalden. Maar veel inwoners van dit Christelijke dorp zullen met pijn in het hart hebben teruggedacht aan de zinloze ellende waarin zij werden gedompeld door volkomen onnodige ruiming van al hun rundvee.

Kort tevoren immers, om precies te zijn in de winter van 1996-97, overkwam deze gezagsgetrouwe bevolking eenzelfde massacre toen al hun varkens op bevel van LNV werden geruimd. Dat gebeurde als gevolg van de uitbraak van varkenspest in het Brabantse Venhorst, waar de Mestac gevestigd is.

Ook die uitbraak was zeer omstreven, want kort tevoren had Spotvogel met drie kompanen vastgesteld, dat mesttransporten vanuit diezelfde Mestac tot vlakbij de Poolse grens gingen en ongereinigd terugreden naar Venhorst. Op de akkers waar werd gelost stonden borden die waarschuwden voor Tollwut en Wildschweinpest.

Het betrof destijds een transport van een Milsbeeks bedrijf dat dagelijks Brabantse varkensmest naar het verre noordoosten van Mecklenburg Vorpommern reed. Daar werd de lading overgepompt in mestcontainers die midden op de modderige maistoppelvelden stonden. Op die akkers foerageerden 's nachts grote zwijnenrottes en liepen hondsdolle vossen rond!

Uiteraard werden deze feiten onmiddellijk gemeld bij LNV. Maar daar toonde men geen enkele interesse omdat de internationale mesthandel een goudmijn was waaraan ons land jaarlijks honderden miljoenen Duitse Markten verdiende. Penny wise and pound foulish, zoals snel zou blijken!

Bij ons rees hierdoor het unheimische vermoeden, dat ook de Mkv in 2001 veelassig kon zijn geïmporteerd door mesttransporten, die immers met evenveel gemak herkauwer gelieerde waarschuwingen negeerden zoals zij dat deden met zwijnenpest en rabiës!

In januari en februari 2006 gebeurde er vrijwel hetzelfde op Rügen, waar Spotvogel zich enkele maanden eerder had geërgerd aan de verderfelijke stank van pluimveemest, waardoor het onderzoekmatige verblijf op dit schitterende Oostzee-eiland niet bepaald tot een genoegen werd.

Hoewel er toen geen directe relatie werd gevonden met fysiek transport, waren het geëmigreerde Nederlandse boeren van wie die kippen- en kalkoenendrek afkomstig was. Bovendien werd die evidentie naar ons land enkele jaren later wél gevonden. Zie daarvoor het forum "chauffeur met teveel kippenmest in Duitsland" in De Boerderij 2009-10, dat nog altijd te googelen is.

Ook nu weer lijken dierlijke uitwerpselen uit de intensieve veehouderij een cruciale rol te spelen. Daarom duiken we wat dieper in deze mega-mestvaalt!

HOOFDSTUK 4: KAMERIKSE SHIT: HOE VER KAN EEN KENNISECONOMIE ZINKEN?

Het NOS-journaal van 1 december 2014 bracht vreemd nieuws. Aus blauen hinein verscheen er plotsklaps een morsig ogende persoon in beeld, die met overduidelijk weinig kennis van zaken meteen de ether en het plasmascherm begon te verontreinigen met klinkklare onzin.

Dit bleek een onderzoeksmedewerker te zijn van de Rotterdamse Erasmuskluns Osterhaus, waaraan ons land en haar belastingbetalers de aankoop van miljoenen onnutte doses antistoffen tegen de nooit gekomen uitbraak van Mexicaanse griep mede te danken hebben. Want ook de inmiddels vertrokken RIVM-chef Roel Couthinho mag worden afgerekend op die mega-wanprestatie!

Hoewel er In de dossiers "De Pestvogels van Veerman" (2006) en "Wachten op de Pandemie" (2008) uitvoerig en gedocumenteerd gewaarschuwd wordt tegen deze halve gare Blijdorpviroloog en al net ze erge RIVM-ambtenaar, kan men tot op de huidige dag gewoon blijven aan rotzooien. Al gebeurt dat nu dus kennelijk via vakgroepslaven.

Evenals Osterhaus blijkt Ron Foucher niet geplaagd te worden door al teveel kennis van zich buiten bereik van microscoop en reageerbuis afspelende zaken. Want dat hij de kijker een foto toonde van twee verse keutels die volgens eigen zeggen aan de smient moesten worden toegeschreven en hoog pathogeen AI-virus zouden bevatten, wil ik nog wel aannemen.

Maar waaruit blijkt dat twee keutels die vlak bij elkaar in het Kamerikse gras bij plas de Zwaan werden opgeraapt, niet door een en dezelfde vogel zijn uitgepoept? Rustende graseters als ganzen en smienten deponeren namelijk tijdens rustpauzen wel tot tien of meer van zulke keutels die vaak op mooie torentjes bijeen worden gedrapeerd.

Het werd echter nog bedenkelijker toen Foucher begon te bazelen over het aantalsmatige voorkomen van smienten. Voor de duidelijkheid: onze mooiste en sierlijkste grazende eendjes! "Ze komen met miljoenen uit het noorden" loog deze academische labbekakker de honderdduizenden kijkers onbeschaamd voor.

Nou mijnheer Foucher, als je de moeite had genomen om even kennis te nemen van de jaaroverzichten van SOVON, dan had je geweten dat er in ons land gemiddeld zo'n 500.000 smienten overwinteren en dat de totale flyway populatie maximaal anderhalf miljoen vogels bedraagt. Dus ongeveer net zoveel als er mensen wonen in de agglomeratie Amsterdam!

Maar die smienten komen uit een gebied dat zich uitstrekt van Bergen, Trondheim en Narvik tot ver achter de Yennissei in Siberië! Met belastinggeld via een microscoop in de stront kijken is één ding, maar vertel er dan voortaan wél een correct verhaal bij!

Zo'n verhaal zou bijvoorbeeld kunnen vermelden, dat smienten uitsluitend grazen op kort eiwitrijk gras en dat boeren daarop graag hun met vette EU-ooipremies gesubsidieerde schapen laten grazen. En dat die boerenonverdraagzaamheid er nu al tientallen jaren toe leidt dat hobbyjagers in het pikdonker deze vliegende juweeltjes mogen afknallen!

Of bijvoorbeeld, dat door al die banale knallerei meer dan 75% van alle smienten rondvliegt met staalhagel in het lijf, daardoor in verminderde conditie geraakt en zodoende bevattelijk wordt voor virale en bacteriële besmetting!

Dus mijnheer de discutabele Erasmusdoctor, er lijkt eerder sprake te zijn van oorzaak en gevolg waarbij de smient eerst jachtslachtoffer is en via uw gerotzooi nu ook nog kind van de rekening dreigt te worden. Dat zou feitelijk strafrechtelijk aangepakt moeten worden want dieren hebben nameiijk ook rechten en ongefundeerde wilde beschuldigingen kunnen vérstrekkende negatieve gevolgen voor hen hebben.

Het kwaad bleek echter al geschied, want op 2 december toeterden het NOS Journaal en Een Vandaag deze complete idiotie als voldongen feit de wereld in. "Smienten en wilde eenden verspreiden de Vogelgriep!" Hoewel ons land honderdduizenden vogelliefhebbers telt kwam de journaalredactie niet op de gedachte om wederwoord te vragen bij Vogelbescherming, SOVON of de Dierenbescherming. Want dat hoeft niet in de ROEPTOETERECONOMIE waartoe we verworpen zijn.

Intussen hebben CDA, LTO en KNJV hun zin en kan als het aan hen ligt straks de gewapende strijd worden aangebonden met een volstrekt onschuldig slachtoffer van het tot in het boerenbeenmerg verkankerde agro-syndicaat. Omdat de Zeister Advocaat van de Wilde Vogels al sinds 2005 in diepe subsidieverliesangst-rust is, zullen échte vogelbeschermers dit smerige varkentje wel een stevige wasbeurt geven!

HOOFDSTUK 5: NIET TEN KOSTE VAN ALLES!

Spotvogel loopt al heel wat jaartjes mee en stond samen met tijdgenoten aan de wieg van veel ontwikkelingen die nu gemeengoed zijn. Grootschalig kwantitatieve faunakartering bijvoorbeeld. Recycling van grondstoffen en hergebruik van goederen. En natuurlijk het vrijwillige landschapsonderhoud!

Ook is hij als bewust levend en maatschappelijk ingesteld burger al een halve eeuw betrokken bij het op de voet volgen en van kritische beschouwingen en adviezen voorzien van het boerenmetier. Dat begon in een tijd waarin er in ons land nog honderduizenden keuters waren, die met hun vaak kinderrijke gezinnen een karig maar tevreden leven leidden.

Zo haalde hij rond 1960 echte vrijloopeieren voor een dubbeltje per stuk bij een oud fruitboertje en bij diens buurman verse volle melk voor twee kwartjes per liter. Die melkboer had ook kippen en verkocht de eieren ook voor een duppie, maar het was leuker om bij de wekelijkse boodschappen zo divers mogelijk in te kopen. Want bij al die korte babbels kwam men veel te weten.

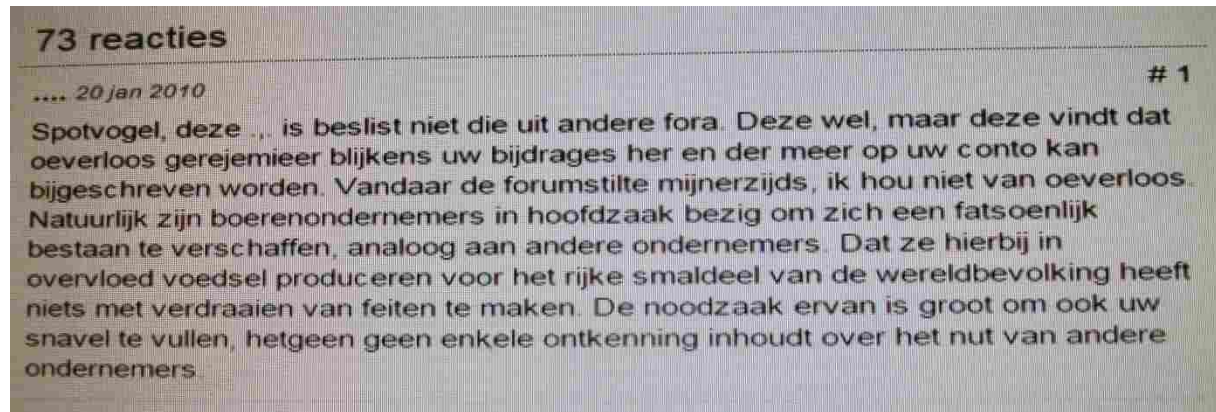
Met lede ogen zag uw verteller het platteland in steeds sneller tempo veranderen. Kostte het rond 1955 nog een volle dag om te voet pinken te verscharen van een wei bij Werkhoven naar de uiterwaarden bij Wijk bij Duurstede, tien jaar later ging dat in een gammele kar achter de tractor en in 1970 in een oplegger achter een Daf truck. In minder dan een uur!

In diezelfde tijd waarschuwde de Club van Rome de wereld er al voor dat er grenzen aan de groei waren en dat alleen matiging zou kunnen zorgen voor een onbekommerde toekomst. En dichterbij huis publiceerde de Stichting Natuur en Milieu spraakmakende en duurzaam gebleken vlugschriften over de opkomende Bio-industrie.

Erg belangrijk waren daarvan "Bio-industrie: Augiasstal in natuur en landschap" en "Bio-industrie, Na ons de Strontvloed", die allebei in 1972 gepubliceerd werden en tot op de huidige dag actueel zijn gebleven, Helaas, zeg ik erbij. Want anders dan de altijd negatieve boeren beweren zouden wij graag

ongelijk hebben gekregen!

We weten inmiddels allemaal wat die uit de USA geïmporteerde bio-industrie ons voor zegeningen heeft gebracht: verwoesting van het oude cultuurlandschap en de biodiversiteit, zure regen, ammoniak en CO2 vergiftiging van bodem en grondwater en toenemende sterfte aan allerlei varianten van kanker. Maar bij zijn pogingen tot nuancering werd Spotvogel als oud vuil behandeld:

Voor de goede orde: ik had vanaf 1969 altijd een fulltime Rijksambtenaar baan met vast inkomen en al mijn verplichtingen bij abonnement worden al jaren automatisch vooruit betaald. Maar deze twee reacties uit vele honderden sterkten me wel in de overtuiging dat ons platteland wordt bevolkt door een beklagenswaardig stelletje stumperds!

Want dat gezeik en gekanker had men van meet af aan moeten doen tegen de retailers, de veevoederbedrijven, de zaaizaadveredelaars, de farmaceuten, de supermarktketens en bovenal de Rabobank en andere wurgfinanciers waaraan zij zich door hun eigen standsorganisaties voor een rot appellokhuis en een lege eierschaal lieten verkopen.

Het is natuurlijk je reinste idiotie om de melkmeisjes hun normale weidegang te onthouden omdat autistische psychopaten van WUR en LTO je hebben wijsgemaakt dat weidende koeien alleen maar jouw kostbare gras vertrappen en daarom jaarrond op stal moeten blijven.

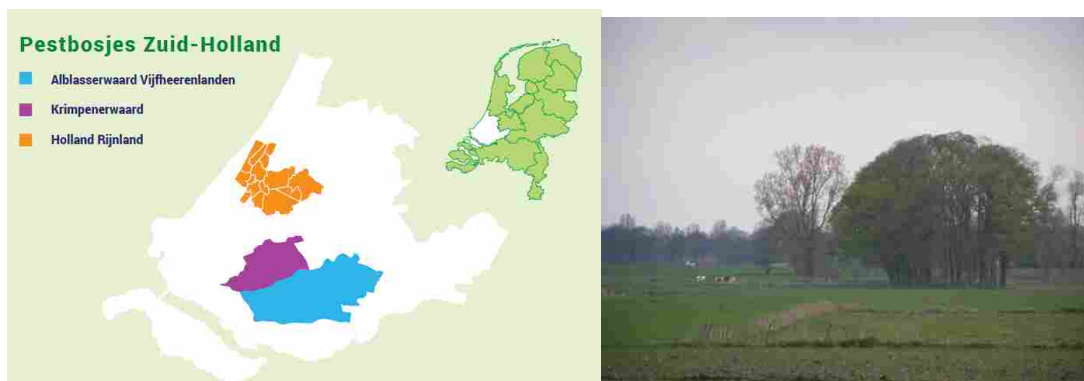
En het is volkomen achterlijk om jouw leghennen het recht te ontfagen op levensvreugd en van triest begin tot deerniswekkend einde op te sluiten in walgelijke daglichtloze uitbuitingscatacomben.

Zoals het ook aan waanzin grenst om hyperintelligente dieren als varkens massaal op te hokken in dieronwaardige betoncellen met nauwelijks daglicht en levenslange stress. Als je als boer jouw dieren geen levenswaardig bestaan kunt bieden dan is het verstandig om een andere broodwinning te zoeken. Want de bio-industrie is feitelijk al jarenlang failliet!

Hoofdstuk 6. De virale keuken van de intensieve veehouderij

Er wordt in de agrarische sector al van oudsher nonchalant en onzorgvuldig omgegaan met veterinaire hygiëne. In de middeleeuwen kostte dat niet zelden hele veestapels het leven. Berucht zijn bijvoorbeeld de uitbraken van miltvuur en veepest waarbij er letterlijk complete kaalslagen plaatsvonden en de kadavers bij gebrek aan beter in het diepst van de polders werden begraven, met ongebluste kalk bestrooid, met aarde afgedekt en beplant met bomen en struiken. Die plekken werden eeuwenlang gemeden als de pest!

Wonderlijkerwijze komen er vooral in het noordwesten van het groene hart veel van zulke virale begraafplaatsen voor.

Bij ruilverkavelingen en herinrichtingen werden die perceeltjes ontzien omdat openleggen van de bodem nog altijd gevaarlijke smetstof aan het daglicht zou kunnen brengen. Eeuwen na dato is het virale gevaar kennelijk dus nog altijd niet geweken.

Tijdens de grootscheepse vogelgriepuimingen van 2003 werd vastgesteld, dat veel pluimveehouderijen deel uitmaken van familiebedrijven waar ook melkveehouderij werd bedreven en er soms ook varkensstallen aanwezig waren. Geen megastallen, maar toch goed voor grote aantallen dieren.

Deze branchevermenging brengt logischerwijze bezoekers van velerlei pluimage aan de deur en op het erf, variërend van de mengvoederchauffeur, de melkrijder, de loonwerker, de vee transporteur en de veearts tot een keur aan sectoreigen adviseurs en colporteurs. Al die betreders doen dat dag in dag uit en erf op erf af.

Omdat er geen maat lijkt te staan op de omvang van veestapels is ons landschap totaal geïndustrialiseerd en volgebouwd met loodsen waarin tot meer dan 300 koeien kunnen worden ondergebracht en fabriekscomplexen voor tienduizenden vleesvarkens en honderdduizenden leghennen en plofkuikens.

Hoewel dit allemaal fancy en steriel oogt, kan zelfs een peuter bedenken dat zulke pakhuizen vol levende dieren juist broeinesten zijn van enge gezondheidsbedreigers. Cees Veerman wees in 2003 heel nadrukkelijk op de contactstructuren op het platteland en daar bedoelde hij bepaald niet de vreemdgang en het schuinsmarcheren van boeren en boerinnen mee.

Want veel familiebedrijven onderhouden intensief sociaal contact en baten een winkel aan huis uit en ook dat brengt veel vreemd volk op of bij het erf. Volk dat zich dikwijls per auto verplaatst en in wielkasten en bandenprofielen allerlei ongewenste smetstoffen aan kan voeren en achter kan laten.

Hypergezonde vrijloophennen, scharrelvarkens en weidegaande melkmeisjes lopen daarbij niet het geringste gevaar op besmetting omdat zij natuurlijkerwijze over voldoende antistoffen beschikken. Maar de honderdduizenden getekenden uit de stammen van RABO-schuldenaren als Bert Blindganger, Dirk Doverik en Nico Negeerfrits lopen een frisse kans om op een kwade dag doodziek te worden.

Dan is het hek van de dam, de wereld te klein en Leiden in last en mag het Nederlandse volk zich eerst weer laten vergasten op afgrijselijke journaalbeelden en vervolgens via het ministerie van EZ ervoor zorgen dat morgen de ellende gewoon weer door kan gaan.

Want hardleersheid kan de intensieve veesector niet worden ontzegd. Zoals ook mag blijken uit het feit dat er bedrijven zijn die naast pluimvee, konijnen, pelsdieren, varkens en/of runderen ook nog een weegbrug voor veetransporten uitbaten.

Daar rijden dus de godganse dag mudvol gepropte en van zeik en stront druipende vrachtwagencombinaties af en aan. zoals men die niet zou verwachten op een armlengte van viraal-bacteriële tijdbommen. Toch mag dit allemaal: want vrij ondernemerschap is heilig!

Hoofdstuk 7. Mest: een viraal-bacterieel explosief goedje

Wij kunnen dus constateren dat de agrarische sector, die zich er altijd zo nadrukkelijk op voorstaat vrij ondernemerschap te bedrijven, maar bitter weinig rekening houdt met de mega-gevaren waarmee zij de samenleving opscheppen.

Neem nu de lang geleden uitgereden mest waaraan, zoals we zagen in hoofdstuk 2, staatssecretaris Dijkema al meteen verdachte luchtjes rook. Die mest werd vroeger gewonnen uit het stro dat als strooisel in stallen werd uitgespreid en zich daar vermengde met uitwerpselen en urine.

Spotvogel heeft in zijn jonge jaren heel wat grupstallen leeggeschept en uitgekruid op de Lopikerwaardse-, Achterhoekse-, Veluwse en later Betuwse mestvaalt. Die ruige mest werd toen gekoesterd en met zorg op de landerijen gebracht. Waar het niet alleen de gras- en gewasgroei bevorderde, maar ook een weldaad was voor de biodiversiteit en het ecosysteem.

Tegenwoordig moeten natuurbeheerders en biologische telers enorme moeite doen om nog aan ruige stalresten te komen, omdat de hele agrowereld letterlijk verzuipt in de drijfmest maar niet de moeite neemt om nog de vorming van echte stalresten tot stand te brengen.. Dat men met die overbemesting structuur, bodemsamenstelling en capillaire werking verziekt schijnt niet te deren.

Zonder overdreven hang naar nostalgie moet het toch voor ieder normaal functionerend beschaafd mens duidelijk zijn, dat alleen een duurzame toekomst overlevingskansen biedt aan de in omvang groeiende mensheid. En dat de moderne uitbuiting van bodem, water en lucht gedoemd is om catastrofaal te eindigen.

Alle virale en bacteriële rampen van de afgelopen halve eeuw waren op een of andere wijze gelieerd aan manco's in de agrohygiëne en vooral in de omgang met dierlijke excrementen. Niet zelden gebeuren er ongelukken waarbij er veel dierlijke ongerechtigheid op de openbare weg terecht komt.

Van de brandweer en politie kan niet worden verwacht dat men virale- of bacteriële aanwezigheid meet alvorens de openbare weg vrij te maken van boerenongerechtigheid. Dat geldt niet alleen bij verkeersongelukken, maar ook bij "gewoon" verlies uit morsende giertanks. Want die tanks worden almaar groter en daarmee is het een onmogelijkheid geworden om zicht te houden op wat er in die mest zit en wat ermee gebeurt.

Ook valt er geen oog te houden op het internationale heen en weer gesleep met mest en vee, die in één (ingehouden) adem worden genoemd omdat de dieren tijdens het transport in stress schieten en zich letterlijk leeg schijten en urineren. Veel daarvan lekt weg en komt op de openbare weg terecht. Daar lijkt totaal niemand zicht, controle en handhaving op uit te oefenen.

Het besef zal bij politiek en bestuur moeten doordringen, dat alle dierlijke mest uit de intensieve veehouderij afkomstig is van ernstig gedegenererde dieren, die alleen bij de gratie van antibiotica in combinatie met een onnatuurlijk korte levenscyclus fysiek nog enigszins in goeden doen lijken.

Iedere lading mest kan daardoor letterlijk een viraal-bacteriële tijdbom bevatten: hetzij in de mest zelf, hetzij in wielkasten en onderbouw van de truck en oplegger. Ook dat besef zou standaard in de bestuurlijke bagage van iedere beleidspersoon moeten worden in geprogrammeerd.

Want in de wetenschap, dat naar alle waarschijnlijkheid de veterinaire-epidemiologische ellende van de afgelopen decennia en ook nu weer was en is toe te schrijven aan de volstrekt onverantwoorde wijze waarop er met drijf-, stal- en pluimveemest wordt omgegaan, slaan de doorzichtige beschuldigingen aan het adres van Wilde eend, Wintertaling en Smient echt als een boer op een verse koeienvlaai!

HOOFDSTUK 8. ONZE FAUNA ALS ONSCHULDIG KIND VAN EEN BOERSE REKENING

Op de dag des heren 3 december 2014 zwichtte Sharon Dijkma voor de ongehoorde druk die er feitelijk al van meet af aan op haar werd uitgeoefend om de beperkende bepalingen die er zijn afgekondigd om verspreiding van het virus te beperken, te versoepelen of nog liever: op te heffen.

Want dagelijks loopt de sector door de Stand Still bepalingen een miljoenenstrop op en men riskeert kennelijk liever een escalatie waarbij de schade tot ruim boven het miljard kan toenemen dan dat men nog enig geduld betracht en het virus uit het kalende of al geheel bladerloze geboomte kijkt.

Voor broederijen en kuikenafnemers is dit wel begrijpelijk, want er valt ook niet te verwachten dat de kanariegele piepende borelingen viraal geïnfecteerd het ei uit komen kruipen. Toch gold de stand still ook voor die bedrijven en dat is natuurlijk krankzinnig, omdat iedereen weet dat vliegend poepende smienten, wintertalingen of wilde eenden zeker niet tot in de broedmachines zullen doordringen. Ze komen immers ook al nooit in industriële stallen!

Spotvolgel kan zich dan ook goed de opluchting voorstellen van moederkippenhouders en hun broedeieren en van de broeders die hun tienduizenden donsballietjes niet hoeven te vergassen maar gewoon aan de opkweker kunnen doorgeven. Na een ruiming zullen de stallen immers toch weer herbevolkt moeten worden. Althans, zolang deze vorm van massale pluimveehouderij er nog is. Want er komt een moment dat het doek zal moeten vallen!

Minder gecharmeerd was uw kritische beschouwer over de graagte waarmee de jachtwereld zich ruimte verschafte om gezonde wilde dieren naar het leven te staan en in de komende weken weer tienduizenden eenden, ganzen, fazanten en duiven zodanig te verwonden dat zij tot potentiële slachtoffers van het aangetoond rondwarende virus verworden.

Zeker in gebieden waar veel pluimveestallen staan zou de jacht juist gesloten moeten blijven, als men tenminste de eigen beweringen over de verspreiding door wilde watervogels serieus neemt. Maar het zit er dik in dat er op schandalige wijze misbruik wordt gemaakt van een twijfelachtige uitbraak om onze inheemse fauna weer de verdomhoek in te rammen.

Daarom zou men zich terdege moeten realiseren, dat meer dan 80% van de dieren waarop jagers aanleggen niet wordt gedood maar in meer of minder ernstige mate verwondingen oploopt. Om daarvan te herstellen is energie nodig en daardoor verzwakken dieren. Zeker in het koude jaargetijde als er ook nog warmte moet worden gegenereerd, een proces dat veel energie vergt.

Laat het Aviare influenza virus zich nou juist vooral muteren bij lage temperaturen! Het gevaar is daarom levensgroot aanwezig dat aangeschoten en daardoor verzwakte dieren prooi worden voor een virale aanval en die niet zullen kunnen weerstaan. Zo kan er dus daadwerkelijk hoog pathogeen virus worden gevormd bij natuurdieren als smienten en wilde eenden, waarop schandalig intensief geschoten wordt.

Het "maatwerk" dat Sharon Dijkma denkt te gaan toepassen lijkt dan ook vooral gedictieerd te worden vanuit discutabele boeren- en jagersbelangen. Er wordt totaal genegeerd, dat twee hoog pathogene smientenkeutels die door een royaal betaalde onderzoeker zouden zijn gevonden bij Kamerik (zo'n 10 km vanaf Hekendorp en ruim 30 km vanaf Ter Aar en Zoeterwoude) absoluut geen bewijs vormen voor de daaraan gekoppelde boude beweringen en maatregelen.

Het zegt meer over het allooi van de bewuste onderzoeker Fouchier, die als viroloog immers alle onzichtbare lab-mogelijkheden heeft om zijn betalende opdrachtgever in recordtempo tevreden te stellen. Spotvogel rook meteen onraad toen de man in het journaal verscheen en heeft veel vragen.

Waarom ging deze Rotterdamse laborant bijvoorbeeld helemaal bij Kamerik zoeken, terwijl de smienten die bij Hekendorp foerageren afkomstig zijn van de plassen Kalverbroek, Nieuwenbroek en Broekvelden die daar nog geen 2 tot 3 km vandaan liggen?

De Kamerikse smienten verblijven altijd op en rond de plassen langs de Ingenieur Enschedeweg en langs de Kromme Meije en zij komen nooit bij Hekendorp. Daarom voorspel ik nu al dat er daar geen besmette smientenkeutels zullen worden gevonden.

Deze zaak stinkt namelijk naar leugen, zwendel en bedrog en Spotvogels adviseert de staatssecretaris dan ook dringend om door Justitie en de Veterinaire Faculteit van de Rijksuniversiteit Utrecht (en absoluut niet door enig WUR of LNV-laboratorium) een rechercherend onderzoek naar de juistheid van dit zogenaamde bewijs te doen uitvoeren.

Het gaat hier tenslotte om het in diskrediet brengen van de hele West-Palearctische populatie van dieren die tot onze beschermde inheemse fauna behoren. En om onderzoek dat door de Nederlandse gemeenschap wordt betaald en waarmee de nationale volksgezondheid gemoeid is!

Er werd vanaf 2003 ruimschoots voldoende gelogen en er zijn al veel teveel feiten verdraaid rond de vogelgriep. Nu moet de onderste steen boven komen. Bij voorkeur door een parlementair onderzoek naar dit hele Vogelgriepdossier vanaf februari 2003.

Niet de bio-industrie maar de natuur heeft het gedaan. Dood aan de Smient!

.....En toen kraaide er een haan.....!